

PSV

De beste van de eeuw

Inhoud

Voorwoord Björn van der Doelen	7
Inleiding	10
Feest	16
Het korte feestje van een lieve lastpak	21
Geen toeval, al die goals in de laatste minuut	32
De pomeriaan van de dochter van Lozano	38
Met zijn allen rond een iPad	52
Meer dan een wasmachine	59
Latijns temperament en Brabantse gemoedelijkheid	70
Latje trappen, als oefening voor de voorzet op De Jong	85
Amerikaan met een scheutje Brabant	91
De snor van Sef	104
Zeventien keer winnen, net als die legendarische ploeg	110
Geen tijd voor een bagel met tonijnsalade	118
De spannendste dag ooit in de eredivisie	125
De opleiding	132
Joey Veerman, middenvelder	143

Als het niet lukt, mislukt het ook niet	155
Het harde hoofd van de eeuwig jeugdige aanvoerder	168
Een deken van onoverwinnelijkheid	192
Blijven kijken tijdens het drinken	199
De dichter en zijn prijs	204
Ongestoord naar de kloten gaan	218
Epiloog	223
De auteurs	230
Stichting Matchis	236

Voorwoord Björn van der Doelen

Van jeugdrang tot kampioen

Tja, hoe begin je nou zo'n voorwoord voor dit boek PSV, de beste van de eeuw? Als supporter, dacht ik. Maar toen ik besefte dat ik als speler nog deel heb uitgemaakt van het PSV dat het eerste kampioenschap van deze eeuw behaalde, kon ik dat ook niet helemaal laten liggen.

Deze eeuw is nog zo jong en toch lijkt het allemaal een eeuwigheid geleden. Het was mijn derde en tevens laatste kampioenschap. En zo heb ik het, hoewel ik geen basisspeler was, ook gevierd. Want dat is eerlijk gezegd nog altijd het leukste aan een kampioenschap. Het feest, dat zo'n week of twee aanhoudt. Tenminste, in onze tijd. Hoe het nu is, weet ik niet.

Maar in het gefeest komt het allemaal wel samen. De trainingkampen, kut-oefenwedstrijdjes, de uren die ge samen door moet brengen, de verveling, het chagrijn na een verloren wedstrijd, de discussies en de onderlinge concurrentie, het geschop op de trainingen, opstootjes, testosteron, apenrots.

Maar meer nog de onderlinge lol, samen tot diep in de nacht

op stap, het geflauwekul, de traditionele voetbalhumor, het mekaar scherp houden en beter maken, hard trainen, wij tegen de rest van de wereld, de euforie na elke gewonnen wedstrijd, iedere stap dichterbij het kampioenschap, en dan die volledige ontlading als het dan zover is. Zo'n groepsproces is prachtig. Zeker met zo'n leuke groep als die wij destijds hadden.

Het was toen tevens ook mijn laatste seizoen voor PSV. Ik speelde te weinig dus het was tijd om te vertrekken. Maar nondeju met pijn in mijn hart, want eigenlijk wilde ik helemaal niet weg. Dit was mijn club. Hier was ik in 1986 als 10-jarig menneke binnengekomen. Hier had ik de jeugdopleiding doorlopen, drie jaar op het PSV-internaat gezeten en was ik in 1994 bij de eerste selectie terechtgekomen.

Ik mocht het seizoen daarvoor al een keer met het eerste mee naar een oefenwedstrijd in Alicante en later voor de competitie uit naar Feyenoord. In Alicante mocht ik invallen en bij Feyenoord-uit bleef ik op de bank.

Godzijdank, want had ik toen in moeten vallen dan was ik waarschijnlijk flauwgevallen van de spanning. Ik was die middag nog naar school geweest (het St. Joriscollege in Eindhoven) en 's avonds stapte ik ineens in de spelersbus met mannen als Berry van Aerle, Jan Wouters, Wim Kieft, Arthur Numan en Hans van Breukelen. Die had ik nog toegezongen vanaf de jeugdrang en later vanaf de L-side. Dat maakt wel indruk, hoor.

En misschien maakt dat het ook wel allemaal vreemd op een bepaalde manier. Zo sta je als jong supportertje op de jeugdrang en zo maak je ineens zelf onderdeel uit van dat team waar je

zelf altijd fan van bent geweest. En als je daar dan eenmaal onderdeel van uit hebt mogen maken, dan kun je daarna ook nooit meer diezelfde supporter zijn die je was voordat je er onderdeel van uit mocht maken.

Kunde het nog een bietje volgen?

Wat ik wil zeggen is dat het natuurlijk leuk is zo'n boek PSV, de beste van de eeuw. Maar we zijn nog niet op een kwart van deze eeuw en daarnaast ligt de grootste geschiedenis van de club (zeker voor mij) in de vorige eeuw. Maar goed, ik begrijp da ge 't een bietje moet kaderen en in een vorm moet gieten om dit boek toch een soort van bestaansrecht te geven.

Wat dat betreft is het al bij al gewoon een mooie tussenstand waarin we fier op kop gaan. Maar bovenal een mooi eerbetoon aan alle behaalde kampioenschappen van deze eeuw. Met een paar prachtige uitschieters. Natuurlijk die twee kampioenschappen die we op de allerlaatste speeldag wisten te veroveren (2007, 2016), maar zeer zeker ook het kampioenschap van dit jaar, na zes droge jaren, mag er wezen.

Bosz heeft deze ploeg weer laten voetballen en winnen op een manier dat ik me als supporter af en toe weer dat 10-jarige menneke op de jeugdrang waande. En dat gevoel, dat was pas echt een eeuwigheid geleden.

Inleiding

PSV, de beste van de eeuw

Boszball luidt de bijnaam van het mooiste voetbal onder Peter Bosz bij PSV. Een voorbeeld van Boszball is de prachtige stijl van voetballen in aanloop naar de 3-0 van PSV, op 17 januari, in de bekerwedstrijd tegen FC Twente. Een filmpje van de goal maakt na afloop een rondreis door de digitale wereld, met bewondering als commentaar.

Het gaat om een aanval met een versnelling onderweg waarin vrijwel iedereen de bal raakt, behalve Jerdy Schouten, hetgeen op zich opvallend is, want Schouten is een meester in het snelle verplaatsen van de bal.

In de samenvatting van het duel op YouTube is het eerste stukje van de opbouw weggelaten en dat is jammer, want het zegt iets over het totale pakket van Boszball. Andere filmpjes zijn wel compleet. Centrale verdediger André Ramalho speelt de bal na een onderbroken aanval van Twente terug op Joël Drommel, de doelman in het bekertoernooi, als vervanger van Walter Benítez, die zo'n goed seizoen beleeft dat hij mag debu-

teren in het nationaal elftal van Argentinië. Drommel plaatst de bal snel naar rechts, naar Jordan Teze.

De rechtsachter kijkt even om zich heen en opent hoog naar de linkerflank, naar Sergiño Dest. De linksachter neemt de bal speels aan en versnelt, al dribbelend. Dest speelt in op linksbuiten Yorbe Vertessen, een garantie voor snelheid. De Belg gaat de combinatie aan met Malik Tillman, die de bal speels achter het standbeen langs terug past in de een-twee.

De stem van verslaggever Leo Oldenburger van ESPN stijgt een halve octaaf, van louter enthousiasme. Hij voelt perfect aan dat hier iets moois groeit. Vertessen combineert opnieuw, nu met spits Luuk de Jong en speelt de bal dan diep op Guus Til, de aanvallende middenvelder die altijd in beweging is. Als Til wil scoren, rolt de bal iets te ver van zijn voet, waarna FC Twente-doelman Lars Unnerstall met een drieste actie redding brengt.

‘Geweldige aanval. Een ge-wel-dige aanval’, luidt het commentaar van Oldenburger, die meteen een noodzakelijke relativering aanbrengt. ‘Maar het was pas echt geweldig geweest als Til de bal had afgemaakt.’ Wat Oldenburger dan nog niet kan weten, is dat de aanval opnieuw begint, of eigenlijk is die nooit voorbij geweest, omdat Unnerstall de bal alleen kon tegenhouden en PSV meteen weer druk zette en de bal in bezit hield.

Inmiddels is die bal bij Johan Bakayoko, op rechts. De Belgische dribbelaar combineert met de mee naar voren getrokken Teze, bij wie het allemaal min of meer begon en die de bal speels achter het standbeen meegeeft. Dan dribbelt Bakayoko

naar binnen, in ongelooflijk tempo, evenwijdig aan de lijn van het strafschopgebied. Hij haalt ziedend uit. De bal slaat in de bovenhoek in. Schitterende goal. 'Ba-ka-yo-ko. Het was uitstel van executie', kraait Oldenburger van plezier.

Bakayoko glijdt over de knieën weg, om zijn vreugde te uiten. Oldenburger trekt een snelle conclusie, meteen na die 3-0, die iets zegt over de veelzijdigheid van het aanvalsspel van PSV: drie goals. Eentje van de linksbuiten die met rechts schoot (Vertessen), een kopbal van de spits (De Jong), en een doelpunt van de rechtsbuiten met links. Natuurlijk, PSV is een week later uitgeschakeld door de omstreden nederlaag in de Kuip tegen Feyenoord, maar het gaat hier om de goal. Om de schoonheid. Om het samenspel. Bij deze goal kwam het beste van PSV in het kampioensjaar 2023-2024 bij elkaar.

Dit was dus een staaltje Boszball van jewelste, met trainer Peter Bosz als de veeleisende perfectionist op de bank. Na afloop zegt hij: 'Als je die hele aanval ziet... In het begin zou je zeggen: het is jammer dat Guus Til hem niet binnenschiet, maar als je dan ziet wat er nog achteraan komt; bijzonder.'

Maar hij geniet vooral tijdens de training, tijdens een positie-spel. 'In de wedstrijd ben je toch vooral met het resultaat bezig. Staat de restverdediging goed? Soms volg ik dan niet eens de bal. Ik ben dan aan het kijken waar ik het elftal kan helpen, en dat is vaak niet in balbezit, want ik hoef niet voor te zeggen wat ze moeten doen.'

Een verslaggever merkt op dat ze goed zijn met zijn allen, de spelers van PSV. Bosz weet halverwege januari dat het seizoen

nog lang is, dat nog niets is gewonnen. Hij probeert zich in te houden en stelt dat ze met zijn allen, samen, geschiedenis willen schrijven. 'Ja, ik vind ons goed. Dat vind ik al een hele tijd. We hebben goede spelers. Wat knap is van het elftal, is dat ze niet uit hun evenwicht te brengen zijn.'

Bosz doet wat hij geregeld doet in het seizoen van de glorie: iedereen prijzen, het belang van goede reserves benadrukken. 'Vlak voor de wedstrijd moet ik Joey Veerman eraf halen en vervangen door Malik. Jerdy is eigenlijk ziek. Andere jongens pakken het op. Malik speelde geweldig. Ik heb met hem gesproken waarom hij niet zou beginnen, nadat hij de vorige wedstrijd juist heel goed was.'

Hij praat over inwisselbaarheid van spelers, over kansen, over de breedte van de selectie, over het belang van Yorbe Vertessen, die kort daarna alsnog afzwaait naar Union Berlin, omdat hijzelf nu eenmaal weg wil. Hij praat over het hoge niveau op de training, over hoe spelers elkaar beter maken. Als de linksbuiten heel goed is op de training stijgt automatisch het niveau van de rechtsback die de aanvaller probeert af te stoppen. Bosz houdt van korte, scherpe trainingen. Elkaar naar een hoger niveau tillen. 'Iedere speler is een betere voetballer geworden.'

Bosz heeft het over de wapens, over de creativiteit en de individuele acties op de flanken, over de diepte in het spel, over de soms puntgave voorzetten op de superbe koper Luuk de Jong. Als PSV in de flow zat dit seizoen, en dat was geregeld het geval, hoefde hij niet zoveel te zeggen. Hij keek en

luisterde. Hij hamerde op concentratie. Mede daarom waren spelers als Ramalho en De Jong zo belangrijk. Ervaren voetballers die weten wat er nodig is om een kampioenschap te veroveren. 'Luuk is de belangrijkste speler in de kleedkamer. Hij gaat altijd voorop in de strijd. Hij en Guus Til gooien er zoveel arbeid in. Zij jagen af en ontlasten zo het middenveld en de achterhoede.'

PSV is dus de soevereine, oppermachtige kampioen van seizoen 2023-2024. Bosz was de eerste keus van directeur voetbalzaken Earnest Stewart, die per 1 maart 2023 was begonnen en die misschien nog even dacht dat hij met Ruud van Nistelrooij verder zou werken. Maar de voormalige spits stapte één wedstrijd voor het einde van vorig seizoen op, omdat hij te weinig steun voelde van de directie met Stewart en algemeen directeur Marcel Brands. Van Nistelrooij legde iets van het fundament onder het succes, omdat hij gedurende jaren werkte met veel van de spelers die doorbraken, en omdat hij in zijn eerste jaar als hoofdtrainer twee prijzen won (Johan Cruijff Schaal, KNVB-beker), vier keer Ajax versloeg en na de winterstop een lange reeks ongeslagen bleef. Voor zijn afzwaaien sprak Van Nistelrooij al met Stewart over de transfers van Dest, Noa Lang en Ricardo Pepi. Bosz vervolgde de weg en imponeerde in de eredivisie met aantrekkelijk voetbal. Zo greep PSV met overmacht zijn 25ste landstitel.

PSV is door dit kampioenschap tevens de beste club van deze eeuw, tot nog toe, in de eredivisie. Tien titels sinds 2001, want de eeuw begon officieel op 1 januari 2001. Kampioen in

2001, 2003, 2005, 2006, 2007, 2008, 2015, 2016, 2018 en 2024.

Twee keer een forse leemte in de jaren, verder behoorlijke overheersing. Ajax volgt met negen kampioenschappen, Feyenoord met twee, AZ en FC Twente met eentje. Eén titel is niet genoteerd vanwege corona.

Guus Peters, Willem Vissers en Bart Vlietstra, verslaggevers van *de Volkskrant*, beschrijven in *PSV, de beste van de eeuw* het seizoen van de eerste titel sinds 2018, omdat het voetbal van Bosz een boek verdient. Ze portretteren de belangrijkste gebeurtenissen en profileren de hoofdrolspelers van het seizoen, van Luuk de Jong tot Jerdy Schouten, van Peter Bosz tot Earnest Stewart, van Noa Lang tot Hirving Lozano en de jongens uit de opleiding.

Tussendoor kijken ze met Björn van der Doelen (2001), Ronald Waterreus (2003), André Ooijer (2005), Guus Hiddink (2006), Jan Kromkamp (2007), Sef Vergoossen (2008), Jetro Willems (2015), Jeffrey Bruma (2016) en Marco van Ginkel (2018) terug op de eerdere kampioenschappen sinds 2001, die maakten dat PSV de beste is. Tenminste, van deze eeuw.